

Publicerad 2009-04-02 18:31 av eggshells

Solen.

Plötsligt är marken lika bar

Som jag är inför dig.

Trots att jag intalade mig själv

att inte visa mig själv igen,

att aldrig låta tunga fötter kliva på mig

för du kan lätt skada min sköra, bara hud.

Visst förstår jag att du blev förvånad,

för visst blir man lika chockad varje gång

när man inser att marken faktiskt fanns

(trots att man inte trodde det)

där någonstans under snön.

Jag som intalade mig själv att fortsätta gömma mig

under all min kyla,

under snön som jag lät täcka min hud.

Jag har varit med om den kallaste vinter

och legat begravd i den djupaste snö

Men när du kom blev det plötsligt tö.

För visst är du solen

som har fått solen att smälta i min trädgård.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren eggshells med Poeter.se id #28144 innehar upphovsrätten